

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1644. usque ad annum 1651

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 90119177

§. 105. Principum ac Illustrium Personarum obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67359](#)

sem Turcicam invasit, eandemque duobus præliis profligavit, Turcasque ex toto Archipelago ejecit, cæso supremo hujus classis Præfecto, & reliquis aut in fugam aut in servitutem datis: insuper ab omnibus Ægæi maris Insulis tributum exegit, absdubio universam Insulam ab infesto hoste purgaturus, nisi promissi auxilii cunctatio, exortaque inter Venetos Belliduces dissidia vincendi opportunitatem elusissent, & Turcis vires suas augendi spatium indulssent: interea enim Turcæ reparatis nauticis viribus cum validiore classe ad Ceutam Insulam Mense Octobri reversi, Cydoniam a Venetis arcte cinctam, obsidione liberarunt, & commeatu abundantanti instruxere: mox Rethymnam urbem, Venetis iterata clade prostratis, ad ditionem compulerunt, non sine ingenti Reipublicæ damno; capta enim ibidem erant plusquam centum bellitormenta, cum ingenti commeatum copia, omniq[ue] armorum apparatu.

§. CV.

Principum ac Illustrium Personarum obitus.

Fuit currens hic annus Magnorum morte funestus; præprimis enim Viennæ Mense Mayo Maria Ferdinandi III. Brachel. l. c.
Briet. An- nal. Mundi

Aa 3 Impe tom. 7.

Sæc. XVII. Imperatoris Conjux, & Philippi IV.
A.C. 1646. Hispaniæ Regis Soror, cum ex vena-
tione cum Cæsare reversa esset, ex re-
pentina epiphora extinquitur. Erat
partui vicina, proin proles ex defunctæ
Matris utero exempta Mariæ nomen
adepta est, quæ tamen sacris aquis e-
luta statim vivere desit, unacum Matre
solemni pompa in tumulum illata. Phi-
lippus quoque IV. Hispaniarum Rex
unicum suum amisit Filium sibi cogno-
minem, annorum ferme sexdecim ado-
lescentem, qui in spem tot Regnorum
genitus, atque haud multo ante Cæ-
saris Filiæ in Maritum destinatus, Sa-
gunti pustulis correptus, intra quadri-
duum Mense Octobri maximo Hispano-
rum luctu decessit. Moritur quoque
sub finem hujus anni Henricus Borbo-
nius Princeps Condæus, qui natus &
educatus in hæresi vixit, nunquam ta-
men gloriösior exstítit, quam dum Ca-
tholicus obiit, ingenti suæ familie
damno, majori tamen Regni jactura:
quamdiu enim vixit, semper civili bello
remoram posuit, & si diutius vixisset,
nec vidisset ille filios suos in custodiam
datos, neque Gallos in patriam arma-
tos timuisset. Pari fato sublatus est
Stanislaus Conjecpolkius supremus
Polonici exercitus Dux multis victoriis
contra Turcas, Suecos & Cosaccos re-
porta-

portatis clarus, qui pro Religione, pa- Sæc. XVII.
 tria & Rege suo libertatem, sanguinem, opesque suas non semel profundebat: Erat quoque Religiosorum suæ vocationis memorum cultor eximius, immemorum vero hostis implacabilis, cujus rei fatale habuit experimentum quidam Cracoviensis Jesuita, qui, cum coram Conjecpolskio circa annum Domini millesimum sexcentesimum trigesimum concionaretur, hanc ab eo laudem tulerat: *Egregius hic foret Præfus, si Religioni non esset obstrictus.* Obtinendæ Prælaturæ fiducia deceptus hic Jesuita, prætexta Parentum suorum inopia, quamvis Cracoviense Collegium in eorum sustentationem sexcentos floreros obtulisset, Societatem deseruit, & recta Barum profectus, ad Conjecpolskium contendit, a quo tamen non admissus, hoc duntaxat responsum tanto Duce dignum tulit: *hunc Patrem ut Jesuitam novi, & illum amavi, alterum vero non nosco:* quo responso Jesuita perculsus, dimisso a se famulo cultrum arripuit, decemque ictibus pectori suo inflatis animam evomuit.]

§. CVI.

Primogenitus Tunitani Regis Filius ad summi Pontificis pedes provolutus.

A a 5

Inter

